

landets kostbareste ejendomme og på den måde altså sikret dem, der bor i de boliger, en urimeligt lav beskatning sammenlignet med, hvad andre må betale.

Jeg tror, at det er meget godt, at der kommer fokus på det. Det drejer sig om at have et bedre regelsæt, men det drejer sig også om, at man lokalt i højere grad sørger for at forfølge de intentioner, der ligger bag de regler, der bliver vedtaget i Folketinget. Jeg er bange for, at vi lidt for mange steder i de rige kommuner har set vernetjenester, hvor man har hjulpet hinanden lidt med ikke at fortolke reglerne alt for stramt og har givet lidt rabat, hvor man kunne komme afsted med det.

Så lidt om det generelle:

Jeg synes, det er utrolig lærerigt, at de store borgerlige partier er imod at skabe lighed for loven på det område. Jeg kunne godt høre lidt bevægelse frem og tilbage hos De Konservative, men grundlæggende er man imod. Det skal man også huske udeomkring, for de her partier ryster jo ikke på hånden, når det er pensionisternes boligydelse, der skal beskæres, når der skal være mere brugerbetaling for medicinen, når der skal indføres regler, der kan fratage bistandsklienter, hele familier, deres totale forsørgelsesgrundlag.

Dér rystes der ikke på hånden. Der skæres der bare, uanset hvor mange indvendinger vi andre kommer med, uanset hvor mange henvendelser, der kommer fra befolkningen om urimelig behandling, om folk, der ikke har råd til de mest basale; dér rystes der ikke på hånden. Men her, hvor nogle af landets rigeste kan komme af med lidt mere i skat, end de gør i øjeblikket og bare skal betale efter de regler, vi troede gjaldt i forvejen, ja, dér rystes der ikke bare på hånden, dér er man også nærmest imod.

Så vil jeg slutte af med at sige, at det her jo er endnu et eksempel på, at de, der har bedst råd, ofte, når vi kigger på det, gør alt for at slippe billigst muligt, lige fra at samarbejde med selskabstømmerne til de her sneedige konstruktioner, som vi stopper med det her lovforslag. Nogle af de grupper i samfundet, som har mest ondt af den begrænsede velfærd, vi stiller til rådighed for dem, der har mindst, er selv uden skrupler, når det gælder om at berige sig selv på fællesskabets bekostning.

Jeg skal selvfølgelig passe på med at skære alle velstillede rige over én kam. Det ville ligge mig meget fjernt. Jeg gør bare opmærksom på,

at vi forbavsede tit, når vi kigger nærmere på adfærden hos de mennesker her i samfundet, som har allermest, finder en optræden, som vi sådan set ikke troede at skulle finde, og som i hvert fald ikke er nødvendig, fordi de i forvejen har så rigeligt.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Når jeg skal forholde mig til dette lovforslag, så vil jeg tage udgangspunkt i et par tilfælde. Det ene er: En person køber en villa. Den koster X mio. kr., og vedkommende bliver beskattet efter de gældende regler. Så er der en anden, som har en helt analog villa, præcis samme størrelse og pris, men dér er det firmaet, der køber boligen og stiller den til rådighed for hovedaktionæren. Er det rimeligt, at han betaler det samme for sin bolig eller ikke?

Dér er jeg ikke i tvivl om, at det må være rimeligt, at man giver det samme, hvad enten man selv frivilligt har købt den, eller man har haft den anden mulighed: at et firma stiller den til rådighed for en. Dér synes jeg ikke, at man skal stilles dårligere eller bedre, når firmaet har stillet boligen til rådighed for en.

Så kan man også sige, at når man efter de gældende regler kan konstatere, at beskatningen af det gode, man har, når ens virksomhed stiller en bolig til rådighed for én, så viser sig at være forskellig procentvis i forskellige kommuner, hvad tilsiger så det? Det tilsiger efter min vurdering det lovforslag, vi har her. Jeg synes, at en analyse af en faktisk beskrevet virkelighed ud fra en rimelighedsbetragtning, ud fra en betragtning om, at vi må have love, som er så rimelige som muligt, tilsiger, at der fastsættes ensartede regler.

Jeg synes, at det udgangspunkt, ministeren har taget, og som er gennemgået i tabel 1 på side 10, er rigtigt, også med en procentsats over og under den progressionsgrænse, som vi tidligere kendte som lejeværdi, nu ejendomsværdibeskatning, og derfor kan jeg sige, at de principper – det er de samme principper, der er anvendt, hvad angår sommerhuse og lystbåde – kan vi helt ud tilslutte os.

Men jeg har ét spørgsmål. Hvis ministeren ikke vil gå i detaljer nu, så vil jeg gerne efterfølgende have det skriftligt besvaret, og det er om de personer, der lovgivningsmæssigt er forpligtede til at bo, hvor de bor, altså hvor de ikke selv har forpligtet sig til at bo der. Jeg ved, det forekommer inden for landbrugslovens regler, og der kan også være andre. Det vil jeg meget